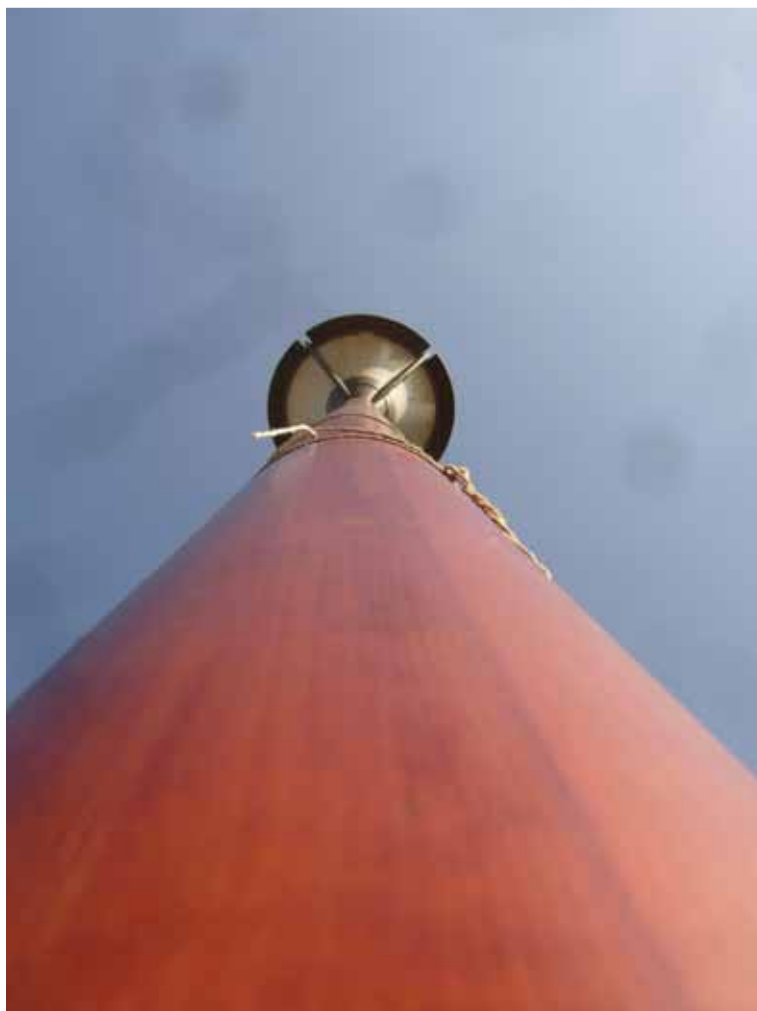

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XVIII. évfolyam 4. szám - 2008. december 18.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2008. november 18-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály	Diákok	Szülők
HaRibó	Zeller Máté	–
MannA	–	Dede Katalin
Hoppá	Szabó Katinka	–
ZOÉ	–	Szabó Juli
CLASS	–	–t
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	Fekete Dorottya	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	–
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	–	Lázár Péter
GamMa	Csákány Dorottya	–
Non-stop	Pintér Kristóf	Szegedi István
ALL-GO	Roder András	Roder Tünde
euFóriA	–	Gavló Zoltánné
e-GYIK	–	–
KARMA	Novák Lilla	Palotai Valéria
(P)Olympos	Meggyesfalvi Enikő	Andrasev Brigitta
Wefi	–	
WeKing	–	
JOB	–	
Tanerók	Fekete Ádám, Jakab Judit, Kalina Yvette, Szász Kata	
Vendég	Kovács Ferenc	

Napirend:

1. Iskolabíróság dohányzás ügyben írt előterjesztésének megtárgyalása (ld. melléklet);
2. A javítóvizsgák tapasztalatainak megvitatása;
3. a múltkori IT témájával, a késések ügyével kapcsolatos javaslatok, ötletek. (Erről a témáról egy szót sem ejtettünk időhiány miatt.)

1. A dohányzással kapcsolatos előterjesztés a Huhogás számára készült, de a testület úgy ítélte, hogy mivel nem stratégiai szintű döntésről van szó, a határozat meghozatalát a Koordinációs Bizottmány hatáskörébe utalta azzal, hogy az IT is nyilvánítson véleményt az ügyben.

Az IB módosítási javaslatának lényege, hogy

- a dohányzásról a szülőket már az első eset felismerésekor értesíteni kelljen,
- három striguláig „osztálybíróság” döntsön a fegyelmi fokozatról.

Az IB dohányzás esetén meghozott eddigi döntései az IT-tagok véleménye szerint nem voltak elég hatékonyak, a döntések érvényesítése nem elég következetes, a nemdohányzók védelmét nem képviseli kellően.

Yvette elismerte, hogy az IB határozatai gyakran nem érik el a kívánt eredményt. Volt olyan eset, amikor már a feltételes kizárásig is eljutott egy diák, de dohányzás miatt tényleges kizárásra eddig még nem került sor. Egyetértés volt az IT-tagok között, hogy feltételes kizárás határozatot tényleg csak akkor érdemes hozni, ha utána következetes tud maradni az iskola.

A diákok véleménye szerint:

- az osztály ilyen esetekben összetartó, ezért a javasolt „osztálybíróság” hatékonysága megkérdőjelezhető,
- egyes osztályok ill. osztályfőnökök (és azok szigora) nagyon különbözőek, ezért a meghozott döntések is eltérőek lesznek attól függően, hogy ki-ki melyik osztályba jár,
- a Politechnikum elveivel ellentétes, hogy a szülőket már az első lebukás esetén értesítsék, mert akkor megfosztjuk a diákot attól a lehetőségtől, hogy saját maga oldja meg a problémát, maga változtathasson önmagán.

További jellemző vélemények:

„Legyen az iskola dohányzásmentes hely, a tanárok is mondjanak le a dohányzásról!”

„A kizárással kapcsolatban: meg kell hozni az első veráltozatot!”

„Meg kell szívatni azokat, akik a végében dohányoznak!”

„Akit dohányzáson kapnak, azt a szabadságában kell korlátozni!”

Az utóbbi vélemény gondolkodtatta el leginkább az IT tagjait. Fontos volna, hogy a lebukásnak azonnal legyen valamilyen kellemetlen következménye. A diákok ötletei közül a legnagyobb támogatást az a javaslat kapta, hogy a dohányosnak kétszer annyit kelljen tenni az egészségéért, mint amennyit ártott magának a dohányzással (pl. kötelező fitness-órákon kelljen részt vennie). Az IT ezen javaslatot továbbgondolásra érdemesnek tartotta.

Fentieket összegezve az IT kétségeit fejezte ki az osztálybírósággal kapcsolatban, tekintettel arra, hogy ennek nincs hagyománya a Politechnikumban. Fontos elv a következetesség és a szigor. A szabadság korlátozásának kérdéskörét további átgondolásra javasolta.

2. A javítóvizsgákkal kapcsolatosan a tanárok és a diákok által elmondottak egybecsengtek. A javítóvizsgák során kevés diák tud ténylegesen jobb osztályzatot szerezni, jellemzően ugyanaz, vagy rosszabb eredmény születik.

Tapasztalatok:

- a javító dolgozat gyakran nehezebb, mint az eredeti,
- azok nem jelentkeznek javítani, akiknek tényleg kéne, ehelyett inkább élvezik a szabadnapokat,
- néhányan a dolgozatíráskor bele sem fognak a munkába, hanem üres lapot adnak be, mondván, hogy majd a javításra alaposabban felkészülnek.

A Politechnikumban 10 osztály, azaz kb. 260-270 diák számára adott a lehetőség a javításra. Az utóbbi negyedévben összesen kb. 430 javítóvizsgára jelentkeztek be, ami átlagosan kb. két vizsgát jelent fejenként. Természetesen nem minden tanuló jelentkezett javításra, ellenben volt olyan diák, aki négy vizsgára is regisztráltatta magát. Olyan is előfordul, hogy valaki bejelentkezik a vizsgára, de végül igazolatlanul nem jelenik meg. Ez természetesen elégtelennek minősül.

Szász Kata indítványozta, hogy a javítóvizsgák rendjét, feltételrendszerét gondolja újra a Politechnikum. A statisztikák és a beszámolók is azt támasztják alá, hogy nem jó így ez a rendszer, ráadásul ez a tanerőknek is túlságosan nagy terhet jelent. Megfontolásra javasolta az IT, hogy

- esetleg ritkábban legyenek javítóvizsgák,
- korlátozva legyen a javítóvizsgák száma egy adott tanuló esetében,
- a javítóvizsgára való jelentkezésnek legyenek peremfeltételei, pl. csak hármas osztályzat felett lehessen javítani, ennél rosszabb jegy esetén a tanár mérlegelhesen.

A következő IT ülés időpontja: 2008. december 16. 17:00 óra.

Akkor Csáhány Dorottya lesz a levezető elnök, és Pintér Kristóf vezeti a jegyzőkönyvet. Remélhetően többen hoznak majd süteményt – megidézve a közelgő karácsonyt.

2008. november 19.

Lázár Péter, szülő TiBor osztály

Melléklet

Az IB előterjesztése dohányzás ügyben (részletek)

(...)

A javasolt ÚJ ELJÁRÁSREND a következő lenne:

- A három striguláig az eddigi szabályozás marad érvényben, de a szülőt már az első esetben értesíteni kell. (Ne falazzon az iskola a gyerek egészsége ellenében.)
- Maximum három lebukás esetén, de minősített esetben már előbb is osztályügy.
- A döntésben az osztályfőnökök is részt vesznek.
- Az eljárás során meg kell állapítani fegyelmi fokozatot (sorban a következők: figyelmeztetés, intés, megrovás), de ez az osztály véleményének lehetséges figyelembevételével ez csak az osztályfőnökök felelőssége.
- Meg kell állapítani egy „elterelő” módot, ebben az osztálynak is van javaslata.
- Figyelembe veendő a panaszolt vállalása, amit a megoldás érdekében felajánl. Ez fontos lehet pedagógiailag, hiszen IB ügy esetén ez nyomatékosan számon kérhető rajta.
- Meg kell szabni a határozat hatályát.

Az osztályfőnököknek vétőjoguk van, amennyiben úgy ítélik meg, hogy a közösség nem elég érett, „emelkedett” a véleményalkotásban, vagy a panaszolt tanuló már az elején sem mutat együttműködési szándékot, vagy nem tartja magára kötelező érvényűnek az osztály döntését (a határozatot nem fogadja el, nem írja alá), akkor az osztályfőnökök a próbálkozás után az IB-hez fordulnak.

A döntést dokumentálni kell, ami tartalmazza

- a körülményeket,
- a fegyelmi fokozatot,
- az „elterelést”,
- a panaszolt vállalását,
- visszaesés esetén a lehetséges további következményt, azaz az IB elé utalást, ahol a korábbi döntés priuszként szolgál.

A határozatból kap egyet a szülő és a diák, egy, a tanuló által aláírt példányt az ofők őriznek. Feljelentés esetén ez a határozat felhasználható a bíróság számára.

A bíróság emlékeire, gyakorlatára hagyatkozva szívesen segít megoldási javaslatokkal.

(...) Úgy gondoljuk, hogy egy közösségnek még ilyen szinten nagyobb hatása lehet, a közösségformálás, a demokráciára nevelés, értékrend-közvetítés szempontjából is hasznos tud lenni egy ilyen eljárási forma.

(...)

Amennyiben elfogadjátok a javaslatot, szándékunk szerint a kihirdetéstől számítva még ebben a tanévben érvénybe lépne az új eljárásrend.

Köszönettel az IB nevében,

Politechnikum, 2008. október 16.

Szabó László, IB-titkár

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Időpont: 2008. december 2.

Bírók: Szabó László tanár, Varga Zsófia diák

1. dohányzási ügy

Panaszolt: egy 9. osztályos tanuló.

Panaszosok: osztályfőnökök.

Résztevők: a panaszolt édesanyja és az egyik osztályfőnök.

Előzmények: A panaszolt osztályfőnökei jelentették fel, mert szeptember óta háromszor érték különböző tanárok dohányzáson. Az esetek az iskola épületében történtek, a férfi mellékhelyiségben. Panaszolt megismerte az iskolai házirendet, aláírta, és minden egyes lebukás után az osztályfőnökök személyes beszélgetésben megismélték az ide vonatkozó iskolai szabályokat és a következményeket, ha újra tetten érik. Mindig megértette ezeket, és ígéretet tett arra, hogy újabb eset nem lesz. Ennek ellenére megisméltődött. Ezek után tettek az osztályfőnökök automatikus panaszt. A panaszoltnak folyamatban lévő és korábbi ügye nem volt a bíróságon.

Tárgyalás: Az egyik panaszos a panasz kiegészítéseként elmondta, hogy a feljelentés kelte óta a panaszolt neve további két esetben került a dohányos füzetbe, de ezek az esetek nem voltak egyértelműen bizonyíthatóak. A panaszolt ugyan a vécében tartózkodott, ahol társalgást folytatott egy barátjával, de állítása szerint több a rajtaéréskor nem történt. A bíróság a védekezést elfogadta.

Osztályfőnöke szerint a panaszolttal sok más ügyben is már több személyes beszélgetést lefolyattak. Ő ilyenkor megértőnek, barátságosnak és együttműködőnek bizonyult. Dohányzás ügyben már az osztály

előtt is kellett felelnie.

A panaszolt elismerte a panaszban foglaltakat. Elmondta, hogy a legutóbbi beszélgetés során osztályfőnöke a panaszolt édesanyjának jelenlétében kezdeményezte, hogy a panaszolt egy olyan szerződést fogalmazzon meg, ami általában az iskolai ügyekkel, azok betartásának módjával kapcsolatosak. Ebben szerepelnie kellett, hogy mit vállal annak érdekében, hogy politechnikumi pályafutása sikeres, konfliktusmentes legyen. Osztályfőnökei javasolták, hogy csak keveset vállaljon, de azokat tartsa is be. A szerződés a kért határidőre nem készült el, aztán a panaszolt betegsége miatt tovább csúszott a bemutatás. Így az osztályfőnök csak a tárgyaláson kapta kézhez a szerződést, annak tartalmáról tehát nem tudott nyilatkozni.

A panaszolt a tárgyaláson vállalta, hogy cigarettáját a nap elején leadja az osztályfőnökeinek. Megígérte, hogy nem fog többet az iskolában rágyújtani.

Elmondta, hogy szereti a Politechnikumot, fontos számára az ittlét, az itt maradásért képes lépéseket tenni, változni, a polis szabályokat betartani.

A panaszolt édesanyja tud fia dohányzásáról, de otthon nem gyűjthet rá. Érdemben nem tudott az elhangzottakhoz többet hozzátenni.

Panaszolt osztályfőnöke az iskolai dohányzással kapcsolatosan elmondta, hogy továbbra is nagy probléma a vécében történő illegális dohányzás, a dohányfüst sok ember egészségét veszélyezteti, a nem dohányzók érdekeit, a normális vécéhasználatához való jogát sértik. Tudható, hogy minden korosztályból vannak, akik ezt az állapotot sérelmezik, ennek hangot is

adnak, a kisebb korosztály pedig a felnőttektől várja a fellépést. Rámutatott arra, hogy sokan a fiúvédét „klubhelyiségként” látogatják a hagyományos, funkcionális használata mellett, így az ott lévők pusztán jelenlétükkel is feszélyezhetik az oda várakozókat.

Határozat:

- Panaszolt fegyelmi fokozata: megrovás, érvényes 2009. június 10-ig.
- Amennyiben egyszer is lebukik, akkor tárgyalás nélkül a következő fegyelmi fokozat (szigorú megrovás) lép érvénybe. A körülményekről, a fegyelmi fokozatról és a várható további következményekről az osztályfőnök a szülőt írásban köteles értesíteni.
- A másodszori lebukás automatikus bírósági eljárást von maga után, de ekkor a bíróságnak már elég szűk a mozgástere, hiszen a testület bizonyítottság esetén az utolsó előtti fegyelmi fokozatot (felfüggesztett kizárás) állapítja meg.

Indoklás: Az Iskolabíróság súlyosbító körülményként vette figyelembe a zárt helyen való dohányzást. Enyhítő körülményként értékelte a panaszolt Iskolabíróság előtti együttműködő készségét (amit ugyan osztályfőnökei felé már több ízben bizonygatott – egyelőre kevés sikerrel). A bíróság azonban a tárgyalás, a határozat következményeként még jóhiszeműsémműen bízik a pozitív változásban. Ez csak a panaszolt szilárd elhatározásán múlik. 2008. december 4.

2. dohányzási ügy

Panaszoltak: két 11. évfolyamos diák.

Panaszosok: osztályfőnök és egy koordinátor

Előzmények: A két tanulót a koordinátor panaszolta be az Iskolabíróságnak, mert szeptember óta háromszor érték őket dohányzáson. Az esetek az iskola épületében történtek, egy ízben a mellékhelyiségben.

Tárgyalás: A bíróság ismertette a panaszt. A panasz óta ismételtelen lebuktak, megint csak zárt helyen. Nagy Ilona a panasz kiegészítéseként elmondta, hogy a panaszoltak lebukásukkor azonnal elismerték tettüket. Láthatóan tisztában voltak a dohányzás iskolai szabályaival, vétség esetén annak következményeivel. A tárgyaláson kiegészítéssel nem kívántak élni, mentesíget nem kerestek.

A rágyújtás okaként a hosszú, fáradságos napot, a hosszú szüneteket hozták fel. A bíróságnak arra a kérdésére, hogy a panasz óta miért dohányoztak újra, egyikük azt válaszolta, hogy „minden mindegy alapon”. Megoldásként „problémájukra” azt javasolta, hogy „...bukjanak le mások is...”, legyenek rövidebb szünetek.” Az osztályfőnök enyhítő körülményként ajánlotta a bíróság figyelmébe, hogy a

panaszoltak sokáig képesek voltak tartani magukat, panasz nem érkezett rájuk.

A másik panaszos az iskolai dohányzással kapcsolatosan elmondta, hogy továbbra is nagy probléma a vécében történő illegális dohányzás, a dohányfüst sok ember egészségét veszélyezteti, a nem dohányzók érdekeit, a normális vécéhasználathoz való jogát sértik. Tudható, hogy minden korosztályból vannak, akik ezt az állapotot sérelmezik, ennek hangot is adnak, a kisebb korosztály pedig a felnőttektől várja a határozott fellépést. Rámutatott arra is, hogy sokan a vécét a hagyományos, funkcionális használata mellett „klubhelyiségként” használják, így az ott lévők pusztá jelenlétükkel is feszélyezhetik az oda várakozókat.

Egyesek hiányos önmérséklete, a mások jogainak figyelmen kívül hagyása is szerepet játszik a már-már tarthatatlan állapotok kialakulásában. A nagyoknak komoly felelősségük van abban, hogy milyen mintát mutatnak a kisebbeknek.

Határozat:

- A két panaszolt fegyelmi fokozata: megrovás, érvényes 2009. június 10-ig.
- Amennyiben egyszer is lebuknak, akkor tárgyalás nélkül a következő fegyelmi fokozat (szigorú megrovás) lép érvénybe.

A körülményekről, a fegyelmi fokozatról és a várható további következményekről az osztályfőnök a szülő írásban köteles értesíteni.

- A másodszori lebukás automatikus bírósági eljárást von maga után, de ekkor a bíróságnak már elég szűk a mozgástere, hiszen a testület bizonyítottság esetén az utolsó előtti fegyelmi fokozatot (felfüggesztett kizárás) állapítja meg.

Indoklás: Az Iskolabíróság súlyosbító körülményként vette figyelembe a zárt helyen való dohányzást, a panasz óta történt visszaesést. A két panaszolt bíróság előtti viselkedése, önmaguk felelősségének hártása igencsak elgondolkoztatta a bíróságot, de a tárgyalás, a büntetés visszatartó erejében bízva még jóhiszeműen bízik a pozitív változásban. Ez csak a lányok szilárd elhatározásán múlik.

2008. december 9.

Az Iskolabíróság nevében: Szabó László

Az osztályügyeletek értékelése

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
(P)Olympos (12.)	6	12	18
e-GYIK (12.)	7	10	17
ALL-GO (11.)	6	6	12
euFóriA (11.)	8	4	12
KARMA (12.)	4	0	4

TANÁR-DIÁK SPORTMÉRKŐZÉSEK

(2008. december 5.)

Eredmények

- NŐK -

DIÁK	SPORTÁG	TANÁR
6	Labdarúgás	0
14	Kosárlabda	7
14	Röplabda	25
0	Floor-ball	0

- FÉRFIAK -

DIÁK	SPORTÁG	TANÁR
0	Labdarúgás	8
16	Kosárlabda	17
27	Röplabda	25
0	Floor-ball	6

ÖSSZESÍTETT EREDMÉNY:

TANÁROK-DIÁKOK: 4:3

★ ★ ★

TOLLASLABDA HÁZIBAJNOKSÁG

Női egyéni dobogósok

I.	Páldi Veronika	e-GYIK
II.	Kurucz Lili	euFóriA
III.	Macudzinski Elza	Class

Így esett!

Gratulál a szervező:

Szabó László

Észak-Írországban jártunk

Tudjátok, mely várost nevezte egyszer valaki Írország Riójának? Tudjátok, hol van a világ legnagyobb szárazdökkje, ahol a Titanicot is építették? Tudjátok, hol található az Óriások Sétánya (Giant's Causeway), és miért hívták így? Jártatok valaha olyan helyen, amelynek célja, hogy súlyos, évtizedekre visszanyúló konfliktusokat rendezzen katolikusok és protestánsok között? Érdekel, hogy milyen egy brit iskola? Ajánlom figyelmetekbe úti beszámolómat.

2008 novemberének ködös reggelén egy Moszkva tér közeli parkolóból indultunk... Na nem, ennél korábban kezdődött. British Council, Jövő Iskolája projekt, pályázat, kiválasztás. Végül Danka Zsófi és Németh Barbi, az Eufória osztály tanulói jöhettek a brit kulturális intézet Jövő iskolája projektjének keretében Észak-Írországba azért, hogy a csapatunkban lévő szlovén, finn és északír iskolák diákjaival találkozzanak és együtt megálmodják velük, hogy milyen legyen a 21. század iskolája.

Repültünk Amszterdamba, Dublinba, onnan vonatoztunk Belfastba, a városba, amit egy író Írország Riójának nevezett, bár azt hiszem, Rióban nem fúj az a csontig hatoló északi szél. Sokat utaztunk, volt időnk beszélgetni, gondolkodni. És tudtuk, hogy úton lenni legalább olyan jó, mint megérkezni. (Vonatkozó „szakirodalom”: Kerouac: Az úton, Prisig: A zen meg a motorkerékpár-ápolás művészete; hogy a Szelíd motorosokról ne is beszéljünk!) És világos, hogy ennek az utazásnak sem fogom tudni minden részletét elmesélni, mert a leírható tényeket felülírják a hangulatok, rácsodálkozások, látványok.

Belfast nagyon izgalmas város, kicsit félelmetes, hiszen alig egy évtizeddel ezelőtt még véres merényletek színhelye volt. Vendéglátónk, Patrick mindent megtett, hogy megértesse velem a protestánsok és katolikusok közti ellentétek eredetét, mélységeit. Amikor azt mondtam neki, hogy ennek ellenére nem értem, egy cseppet sem csodálkoztam. De azért nehéz elképzelni az életet egy olyan városban, ahol falakat, ún. békefalat emelnek városrészek között, ahol a katolikus körzetben lévő protestáns lányiskolába nem tanácsos egyedül menni az iskolába, ezért buszokkal szállítják a gyerekeket. A feszültség, a félelem tapintható, még akkor is, ha ez természetes részévé vált a hétköznapioknak.

Az iskolában (<http://www.belfastgms.org/>) persze béke van: kedves konyhásnénik, izgalmas termek és rengeteg dolog, amit itthon nem ismerünk. Van például egy terem azoknak a gyerekeknek, akikkel már végképp nem bír a tanárunk, mert káromkodnak vagy verekszenek. Idejönnek, egyedül lehetnek, megnyugodhatnak, és ha szeretnék, akkor valakinek elmondhatják a gondjaikat. Ezek a gyerekek szegény, problémás családokból jönnek, nincs meg otthon a támogató, simogató háttér. Az épület szigorúan csak egyszintes, vagy esetleg van még egy emelet, de nagyon-nagyon lepukkant, rendetlen. (Ha láttátok volna a tanárit... Eldobált szalvéták, üres flakonok mindenütt. A Poli ehhez képest a tisztaság, rendezettség mintaképe.) De ha kinézünk az ablakon, akkor látjuk, már építik az új iskolát, mert a jelenlegi életveszélyes. Az új iskola tágas, világos, inkább irodajellegű, de a legmodernebb technikával lesz felszerelve. Viszont úgyneve-

zett Public Private Partnership keretén belül épül, ami azt jelenti, hogy valójában egy magánbefektető tulajdona lesz.

Mint korábban említettem, Belfastban sok a sérülés: na nem a házakon, hanem a lelkeken. A protestánsok és katolikusok közötti ellentéteket kísérő merényletekben valamiképp szinte minden család érintett. Ezért különösen felemelő Corrymeela, ahová tartózkodásunk második napján utazott el az egész csapat (<http://www.corrymeela.org/>). Ez a közösség azért jött létre és azért működik, hogy helyreállítsa a békét Írországban és a világ egyéb tájain. Egy elbűvölő tengerparti telek épületekkel, nagy szabad terekkel, füves területekkel és önkéntesekkel, akik azért dolgoznak, hogy az ideérkezők megtanuljanak egymással újra értelmesen beszélni. Kikerülhetnek a konfliktusos zónából egy semleges térbe, csapatépítő játékokat játszanak, és átélhetik, megérezhetik, hogy mindannyian csak emberek, esendőek, szeretetehesek és nem ellenségek. Tiffany, egy amerikai tréner tartott nekünk csapatépítő tréninget: nagyon sokat nevtünk, önfeledten játszottunk, és este így könnyebb volt együtt gondolkodni a jövő iskolájáról.

Másnap elbuszoztunk a Óriás sétányához, ami igazán leírhatatlanul érdekes és talán Európa egyik leghidegebb pontja. Még az eső is esett, ami ezen a vidéken nem nagy újdonság. Ez egy nagyon különös természeti képződmény: 10 km-nél hosszabb megkövesedett lávafolyam a tenger partján, amely több ezer különböző nagyságú és alakú bazaltoszlopot alkot. A leglátványosabb csoport a sziklás part tetején az Óriás orgonájának hatvan hatalmas oszlopa.

Visszamentünk Belfastba, felültünk egy emeletes busz tetejére és jól körbebuszoztuk a várost, közben próbáltuk megérteni az ír dialektusú idegenvezetést. Hát, mit mondjak, maradtak ki részletek... De láttuk a Sinn Fein agitáló plakátjait, a békefalat, a dokkot, ahol a Titanic készült és még sok mást. Este Patrick-hez voltunk hivatalosak vendégségbe, megkóstoltuk a Guinnessst, és kaptunk finom vacsorát. Láthattuk, hogy milyen egy brit otthon.

Aztán hazarepültünk hajnalok hajnalán, és elmondhatjuk: érdemes volt megtenni minden lépést azért, hogy eljuthassunk ebbe a mese-szép országba, ahol valószínűtlenül zöld a fű, a birkák egyik fele kékre, másik fele rózsaszínre van festve (nem vicc!), és ahol az emberek ugyanúgy emberek, ahogy itt.

Bíró Ágota

Belfasti út

Vannak dolgok, amiket nem lehet szavakba önteni. És ez most nem közhely. Persze leírhatom (le is fogom), hogy milyen helyeken jártunk, miket tanultunk, milyen következtetéseket tudtunk belőle leszűrni, de azért bennem – ha erre a néhány napra gondolok – sokkal több minden elevenedik meg, mintsem azt papírra tudnám vetni.

Az utunk hajnalok hajnalán kezdődött, mikor találkoztunk a Moszkva téren, és nagyokat ásítva és kávéért könyörögve beestünk Ferihegyre. Innen Amszterdamba repültünk (természetesen a landolást megtapsoltuk, örülünk, hogy talajt érezhetünk a talpunk alatt), ahol sajnos nem volt időnk kimenni a városba, ezért a hatalmas reptéren töltöttünk két órát. Ezután elrepültünk Dublinba, ahonnan vonattal utaztunk Belfastba. Közben át kellett szállnunk egy másik vonatra, de ezen a napon semmi sem vehette el a jókedvünket és lelkesedésünket. Hosszú nap volt, nagyon korán is kezdődött, és még nem volt vége. Vendéglátónk, Patrick – akit leginkább egy vidám kis ír manóhoz tudnék hasonlítani – elvitt minket vacsorázni, és találkoztunk a finn, a szlovén és az ír résztvevőkkel is. Meg kell hagyni, nem épp könnyen indult a kapcsolatteremtés, de az utolsó napokra egészen jó kis összeszokott csapat lettünk.

Másnap látogatást tettünk az ír iskolába. Először, mikor megláttuk, mind a hárman ugyanarra gondoltunk: na, bezzeg a Poli... De miután körbevezettek bennünket, és elmesélték, hogy mennek itt a dolgok, rögtön szimpatikusabb lett. Például benéztem az egyik terembe és megpillantottam jó néhány gitárt, a következőben komplett dobfelszerelést, az utána következőben épp furulyázni tanultak... Az épület hatalmas volt, egyedül biztosan elvesztem volna benne, bárhova mentem, mindenhol lépcsőket és végeláthatatlanul hosszú folyosókat láttam. Az ott uralkodó állapotok, meg kell mondjam, korántsem olyan jók, mint azt az ember gondolná, de most épül az új iskola, aminek láttuk a terveit, és az – ha tényleg megvalósulnak az elképzelések – sokkal tisztább, világosabb, modernebb lesz.

Ami nekem a legjobban tetszett, az egyértelműen Corrymeela volt. Már a hely maga is gyönyörű. Az ablakokból rálátni az óceánra, és körös-körül mindenütt mindent mintha világoszöld festékkel borítottak volna be. Itt tulajdonképpen mindenki azért dolgozik, hogy az országban (és a világban is) béke legyen. Ide nem tör be a belfasti nyugtalanság, hogy nem mehetsz át egy utcán anélkül, hogy attól félnél, valami bajod esik. Vagy például ha a protestáns hitet választották a szüleid, nem lehetnek olyan barátaid, akik mást vallanak. Az önkéntesek a világ különböző pontjairól érkeztek, nagyon aranyosak voltak, csapatépítő játékokat játszottunk, sokat nevettünk, és így sokkal könnyebb volt megismerkedni egymással.

Az utolsó esténk is szuper volt. Patrick fogadást tartott az otthonában, nagyon kivetek magukért, csak kapkodtuk a fejünket, hogy mi minden került az asztalra. Megkóstoltuk a Guinness is, jó hangulatban telt el az este.

Másnap hajnalban fájó szívvel vettünk búcsút a repülőtéren, mégis tudtuk, hogy olyan élményekkel gazdagabban térhetünk haza, amiket elfelejteni lehetetlen (de leírni se könnyű).

Közgazdasági Politechnikum cégnek, amely a
középvállalat kategóriában
3. helyezést érte el (bringások aránya: **19%**).

A Bringázz a Munkába! kampány 2008 őszi fordulójában példamu-
tatóan sok munkatársa hajtott reggelenként a munkába.

Gratulálunk! További jó tekerést!

Budapest, 2008. 10. 15.

László János
elnök
Magyar Kerékpárosklub

Szabó Imre
miniszter
Környezetvédelmi és
Vízügyi Minisztérium

Csepri Lajos
szakállamtitkár
Közlekedési, Hírközlési és
Energiaügyi Minisztérium

Együttműködő partner:

EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREK: EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNEREK

lifecycle

supported
by EAHC

Támogatók:

This banner arises from the project Lifecycle, which has received funding from the European Union, in the framework of the Public Health Programme.

A szalagavató táncok félig igaz szimbolikája

Lehet-e, érdemes-e a szalagavató táncokat szimbolikus gondolkozásmóddal megközelíteni? Felfedezhetőek-e egyetemes jelképek ezekben a táncokban? Próbálkozzunk meg vele! Ha valaki úgy gondolja, mindez vicc és csupán belemagyarázás, ezt is fogja érezni a cikk végén. Ha valaki azt gondolja, hogy komoly tudományos értekezés következik, csalódnai fog. Ne vess, amikor nevetned kell, és gondolkodj el, amikor annak van ideje. Ne feledd, a szimbólumválasztás nem mindig tudatos, és a jelképek láthatatlan szövevédeke sejtelmesen ölel körbe minket. „A szimbólum gondolkozásra készíttet, a jelentés nem benne van, hanem rajta kívül, amelyet gondolati úton kell megkeresni”. (Paul Ricoeur)

Próbálok párhuzamokat keresni a végzős osztályok (e-GYIK, KARMA, (P)Olympos) táncai között. Egy dolog föltűnik: mindegyik táncnak van valami mondanivalója. Vagy legalábbis próbálkozott ilyesmivel a koreográfus. Továbbá mindegyik táncnál nagy szerepet kap a változás, illetve az átváltozás. Talán véletlen? Talán nem. A hagyományos értelemben vett báli hangulatot az elmaradhatatlan keringők biztosítják, az osztálytáncok és keringő közti átmenetet pedig a 11.-esek tánca. Nézzük tehát sorjában!

A 11.-esek nyitótáncában (ír tánc) még nincs szerepe az átváltozásnak, viszont nagy jelentőséget kapnak a színek. Ruhájuk fekete, ami akár a báli hangulathoz is köthető, de a gyász, a bűn és a sötét erők szimbóluma is. És a bűnhődést ugyancsak jelképezi. Mindezt fokozza a középkori hangulatot idéző harangszó és az apró gyertyalángok. Szinte várjuk az

inkvizítort. Talán most érezte meg ez az évfolyam, hogy a felnőtt iskolapolgárok ellen elkövetett bűnökért ideje megbűnhődni? Vagy csupán gyászolják az elmenő 12.-eseket?

A táncosok derekukon zöld szalagot viselnek, ami Írország, de a tavasz, a megújulás, a fiatalság szimbóluma is. Hát mégis van jövő? Véget ér egyszer a szenvedés? Van kiút?

Aztán lassan felgyorsul a zene, mozognak a lábak, csillagalakba, majd körbe rendeződnek a táncosok. A kör jelképezheti a fényt és az életet adó Napot, de az egész univerzumot is. Egy igazi polis ilyenkor érzékenyül el leginkább: a Politechnikum a mi világmindenségünk! Báj, nem?

A végzős lányok táncában az ellenkező neművé alakulás kulcsszerepet kap. A produkció elején egy fiúnak öltözött lány vonaglik, amolyan barbie-san. Illetve, ahogyan a koreográfus képzelet, hogy a Barbie baba hogyan vonaglana, ha élne. Mert amúgy műanyag. Mikor végre teljesen betölti a teret az „I’m a Barbie girl, in a Barbie world”-fling, a fiúnak öltözött lányok lenyomják a szerencsétlen a színpadról. Sokan vannak, kemények, férfiasak! De milyenek is ezek a férfiak, akik lányok? (Vagy mi.) Hát lezserek, lóg rajtuk a ruha, farmerben vannak, ami szakadt. És persze baromi keményen nyomják (a táncot). A sztereotípiák is szimbólumok. Illetve azzá válnak... Aztán hirtelen kedvesek lesznek ezek a fiú-lányok (a zenei aláfestés is lágyabb), miközben mutogatnak – jelezve ezzel, hogy a férfiakba is szorult egy kis érzelem, sőt még kommunikálni is képesek, ha

akarnak (igaz, ezt inkább mutogatással rendezik le, beszélgetni nem szeretnek).

Aztán... Átváltozás!

De nem szimplán, hanem a négyzetes! Először a fiúkból lányok lesznek. Első lépés: hosszú nadrágból rövid lesz. Elővillannak a lábak... Második lépés: hosszú ujjú ingből rövid lesz. Ekkor már biztosak lehetünk, hogy lányokkal van dolgunk! Lányokkal? Dehogynis! Nőkkel! Itt a duplacsavar az átalakulásban! Ezek az újnők helyet követelnek maguknak a nők társadalmában, és ezt megüzenik tanáraiknak, szüleiknek, nagyszüleiknek, barátaiknak, egyszóval mindenkinek, aki nézőtéren őket nézi. Sőt! Azt is bemutatják, hogy nem is akármilyenek! Még egyszer-kétszer lenyomják a fiúvá visszaalakult Barbie girlt (aki rettegve tekinget rájuk), jelezve, hogy ezekkel a nőekkel már nem fognak kukoricázni semmiféle pasik!

Az e-GYIK osztály táncában szintén szerepet kap a nemiség. Itt azonban nincs nemek közti transzformáció, csupán azon belül figyelhető meg. Az ABBA számok váltakozása mindig egy-egy változást idéz elő. A produkció összefoglaló szimbóluma a „mérleg”, illetve az „egyensúly”.

Az első szín kiegyensúlyozott viszonyokat jelenít meg. A lányok illegetik magukat, a fiúk cilinderben sétálnak. Kedves flörtök. Nem érezzük, hogy a nemek közötti viszonyok egyik vagy másik fél javára billennének el. De máris kezdődik a Mamma Mia! A lányok vetkőznek, a fiúk képébe vágják ruháikat, letolják a fiúkat színpadról – legyőzik őket –, majd egyedül táncolnak. El vannak ők pasik nélkül is.

A pénz azonban mindent megváltoztat. (Hát persze, hogy a „Money, money, money” megy a háttérben!) A gazdag

mágnásnak öltözött, egykedvűen mosolygó fiúk besétálnak a színpadra, a lányok csúsznak-másznak utánuk, pedig azok alig veszik észre őket. Ősi igazságot láthatunk a színpadon: gazdag pasinak mindig sok nője van.

Végre elérkezett a vezetők ideje! Reflektorfénybe kerülnek a mosolygó osztályfőnökök. Egy igazi nosztalgiatánc: ők még akkor imádták az ABBÁT, amikor az nem retró volt! Szép is volt az! A vasfüggöny ezen feléről a vasfüggönyön túlra révedni... De hagyjuk a nosztalgiát! Egy fergeteges közös buli zárja a produkciót, ahol visszaáll a nemek egyensúlya: közösen örül mindenki a zenének, táncnak egyaránt. Egymás mellett a fiúk és a lányok.

Jobb ez így lányok, nem? Mint egyedül táncolni, vagy a pénzes pasik előtt megálázkodni!

A KARMA osztály tánca artikulátlan üvöltéssel kezdődik. Ez döbrent csendet teremt a nézőtéren. Úgy tűnik, a fiúk értelmetlen törzsi nyelven üvöltöznek. Azt hiszem, burkinafázóiul beszélnek. Burkina Faso fővárosa Ouagadougou. Úgy hallottam, ezt városnevet is mondták. Itt persze megint előjönnek a sztereotípiák, ami nagyjából annyit tesz, hogy egy törzsi rítus alkalmával üvöltözés van, és az egész olyan furcsán, egzotikusan érthetetlen,

kicsit borzongást keltő. (Ez a sztereotípiát természetesen nem, illetve nem így igaz – és ez most komoly, de ez már más téma. Na, mindegy.) Furcsa kriksszkraszok a karokon és a félmeztelen testeken (törzsi tatoo). Végre jönnek a lányok – sikítva, üvöltve! És persze miben másban, mint fűszoknyában. A fiúk körül vonaglanak. Kissé kaotikusnak tűnik ez az egész. De ez nem véletlen! Felsejlik egy szimbólum: az őskáosz. Amiből a világmindenség, majd az emberiség keletkezett. Az őskáosz egyszerre vonz és taszít. Gyökereinket érezzük, de attól el is akarunk távolodni. Ez egyébként korosztályi sajátosság. A sokrétű szimbólumok a legizgalmasabbak!

Két idősebb törzslakó (ofók) körül táncolnak a lányok, szimbolizálva, hogy van még renoméjük. A fiúk közben átöltöznek. Már nem beszélnek burkinafázóiul. Már európaiak. Átalakultak. Majd a lányok is. És mi történik? Ugyanolyan kaotikus zenére táncolnak, iszonyú láb-munkával, mint korábban! Az őskáoszt magukkal hozták ide Európába, a Vendel utcába. (Vagy a rendőrtisztekhez?) Micsoda kapcsolat a gyökerekkel! Végül egy robbanás. Minden eltűnik... vagy mégse? Lassan emelkedik valami az ég felé. Egy új világ épül az őskáoszból. Megszületik gyönyörű képességünk, a rend. Ez a sorsunk. Ez egy karma, illetve bocsánat, KARMA. Ég és Föld között.

A (P)Olympos produkciója a sötétségben kivillanó végtagvégek és szemkörvonalak táncával kezdődik az UV-lámpa fényében. UV-árnyak a sötétben. Micsoda világvége hangulat! Ha már nem lesz ózonpajzs, és nem lesz, ami megvédi a Földet a káros ultraibolya sugaraktól, már

csak árnyékai leszünk mai valóságunknak. Hirtelen abbamarad az árnytánc, és világosság lesz a sötétségből. Ősi szimbólum ez, nem is kell magyarázni. A sötétből kilépni a világosságba. Kényelmes tornaruciban folyik tovább a tánc az új világban. Az osztályfőnökök is beleolvadnak a diákseregbe, szimbolizálva ezzel azt, hogy a Poliban a tanárok olyanok, mint a diákok. De hirtelen megszakad ez az idillikus kép. Az egyik tanár – elfojtott agresszióját gyorsan levezetve – egy csomó diákot kivégez. Nincs már egyenlőség. A diák halott, a tanár meg nem! Micsoda borzalmas kép, de ne ijedjünk meg! A diákok gyorsan feltámadnak és tovább táncolnak a tanárokkal. (Ennyit a tanár fegyvereiről.) Az események annyira felgyorsulnak, hogy nem lehet tudni, mit, miért és mi követ. A tánc- és zenei stílusok közötti hirtelen váltások a diákok útkeresését, a gyorsan változó elhatárolásokat, döntéseket szimbolizálják („ma úgy gondolom, hogy kihagyok egy évet, holnap inkább bölcsész vagy inkább fizikus, holnapután pedig szociológus lennék”). Sebaj. Majd kialakul. Az utolsó zeneszám egybeforraszt: „I’ll be there for you, I’ll be there for you”!

Barta Géza

Utánparti utánérzések

Néhány éve van szalagavató afterparty, s erre a tanárok is szoktak meghívót kapni. Elmentem én is, és megosztom veletek, mit fogtak fel érzékszerveim.

Este 10-11 körül Közgáz pinceklub. Éhes vagyok, szívesen kajálnék. Megkérdem a kedves fiatalembertől az ajtóban (továbbiakban: Szekrény), hogy lehet-e bent valamit kapni. Nem és nem is lehet bevinni – mondja nekem Szekrény, mint ha hülye lennék, hogy kajálni akarok ott. Na jó, irány egy éjjel-nappali. Majdnem el kell mennem a Kálvinig. Útközben a Közgáz felé haladó diáklányokkal találkozom a körúton. Az egyik éppen furcsán meghajol és valami kiesik a szájából, a többiek is segítenek őt tartani. Jónapotot mondok, és ők is, majd utánam kiáltják, hogy ő még nem ivott, ez valami más, ne gondoljak rosszra. Én aztán nem gondoltam éppen akkor semmire, de tényleg. Csak arra, hogy „alakul a buli”. Szaladok tovább a kajámért. Veszek sok ropit is, és sikeresen becsempésem, a többieknek is viszek – Szekrény nem volt elég szemfüles.

Érdekes hely ez a Közgáz pinceklub. A zene elég hangos és első hallásra „tuc, tuc”, tehát elég gyenge. Másodikra már kevésbé. Harmadikra elmegy, még a végén jó lesz. (Az első és a harmadik hallás között kb. 2-3 óra telik el, bizonyára jelentősen változtak a számok és a stílus is.)

A tanárok egy asztal körül. A diákok felszabadultan rohangásznak le-föl, mennek táncolni, illetve a pulthoz. Kicsit furcsa ez, hogy ennyire külön vannak diákok meg a tanárok. Valszeg mindenki a másikra vár, hogy vegyüljön. Lassan azért oldódik az elkülönülés, később teljesen megszűnik. A bátrabb tanárok és

diákok egymásra találhatnak. No, meg a régi ismerősök. A tanárok egy része elmegy viszonylag hamar. Beszélget egy jót, aztán továbbáll. Van, akit a zene hangereje is zavar. Valóban nem könnyű egy hosszabb beszélgetést ordibálás nélkül véghezvinni. Azért maradnak elegendő tanárok is, diákok is. Egy idő után – mivel nem bírtam az invitálásnak ellenállni – bemelegszkedem a táncparkettre. Felszabadult mosolygó arcok – polis tanár, polis diák együtt lüktet a zenére. Ebben azért van valami jó, nem? Vannak persze idegenek is. Egy érdekes jelenségre leszek figyelmes. Az idegen, egyedülálló pasik úgy próbálnak meg nőt fogni maguknak tánc közben, hogy suttymban megközelítenek egy (számmukra teljesen idegen) nő, megfogják a csípőjét, és együtt ringanak vele. Mintha már régi jó ismerősök lennének. Közben meg nem! Ezen teljesen behaltam. Mi ez már? Még az arcukat se vállalják? Ráadásul szinte minden esetben a lányok szépen elhúztak tőlük. A bunkóbbja nem adja föl, még egyszer próbálkozik. Újra kosár. Vedd már észre magad! Lassan felfogja, és megy egy következő lányhoz. Vajon hány százalékos hatékonysággal működik ez? Nekem elég kicsinek tűnik. Lehet, hogy jó játék? Na mindegy, én ezt nem értem. Azt hiszem, megöregedtem. Vagy csak nem vagyok aberrált?

A táncolók közt a hangulat egyre forróodik. Piros, izzadt arcocskák mozognak le-föl, jobbra-balra. Szinte mindenki mosolyog, nevet vagy grimaszol. Ezeket az alábbiak szerint csoportosítom:

- „De gáz ez a zene, mégis táncolok, most már mindegy” mosoly.
- „Né má, a tanárom is táncol” mosoly.
- „Én meg itt a diákokkal táncolok (?),

hogyan van ez” mosoly.

· „Imádok mindenkit, tök jó, hogy itt vagytok” mosoly.

· „Legyünk durvák, nyomjuk keményen” mosoly.

· „Baromi jól csinálod, baby/haver” mosoly.

· „Hát én meg hogy kerültem ide?” mosoly.

· „Úgy megölelnék” mosoly.

· „Ez már több mint mosoly” mosoly.

Több nem jut eszembe.

Ezután a táncot beszélgetések váltják fel, majd újra tánc és újra beszélgetés. Megfogyatkoztunk a végére, de mindenki örömmel távozik. Azt hiszem, a többség jól érezte magát.

Urasan, taxival megyek haza, s még velem két hölgy (2:1 a tanár-diák arány a kocsiban). Elöl ülök a sofőr mellett. Szívesebben ülnék hátul. Ráadásul így játszani kell „a pasit” is. Kicsit beszélgetni, mondani, hogy merre menjen, ráadásul a hülyéje egyszer teljesen ellenkező irányba is kanyarodott. Tessék, még figyelniem is kell. Inkább behunynám a szemem, és

nem ezzel foglalkoznék... Valahogy azt érzem, hogy felelős vagyok azért is, hogy mindenki hazajusson, azok közül, akikkel együtt taxizom.

Hazajutottunk mindannyian. Hát akkor... , vizslát a jövő héten!

Barta Géza

SZÖVEGMONDÓ VERSENY

2008. DECEMBER 9.

Kedd délután maroknyi csapat húzódott be a színházterembe, hogy száz év után előhívják a Nyugat szellemét. A megidézés csak foltokban sikerült, noha itt lebegett körülöttünk Ady Endre, Karinthy Frigyes, Kosztolányi Dezső, Tóth Árpád, sőt még József Attila árnya is.

A varázslásban Baradlai Viktor, Berecz Sára, Blaskó Éva, Kapelner Zsolt, Komáromi Zsófi, Kurucz Lili és Zeller Máté segítettek, és féltucatnyian figyelték őket.

Köszönjük az alkalmi spiritiszta szeánsz tagjainak a kapcsolatteremtést a szellemvilággal.

MŰVÉSZETISMERET MUNKACSOPORT

IRODALMI HÁZIVERSENY

AZ OKTÓBERI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

I. Olümposzi fáma

1. Az olümpiai Zeusz-templom ránk maradt oromzata a kentaurok és lapithák harcát ábrázolja.
2. Az Európa és Ázsia közti tengersizorost Helleszpontosznak hívták. Ma Dardanellák a neve.
3. Daphné az a nimfa, aki Apollón szerelmi ostromától menekedve babérfává változott?
4. Aszklépiosz jelvénye: a botra tekeredő kígyó. Manapság a patikák emblémája.
5. Szilveszteri Poszeidón ünnepséget az Egyenlítőnél tartózkodó hajókon tartanak még ma is.
6. Akhilleuszt a jobb bokáján Párisz találta el (Apollón segítségével).
7. Zephir, a nyugati szél segítette Odüsszeuszt a hazajutásban Ithakára.
8. Kazinczy Ferenc volt az a magyar ízlés-, nyelv- és stílusreformer, aki Hébe címmel folyóiratot is szerkesztett?
9. Csokonai Dorottya c. művében szerepel Hébé, az ifjúság istennője
10. A nektár kezdetben a mézsör volt, később pedig vörösbor. Az ambrózia állítólag árpakásából, olajból és vagdalt gyümölcsből készült.
11. Plautus Amphitrüon c. komédiájában Zeusz ugyan elcsábítja Alkménét, de az aszszony akkor már földi férje gyermekét hordja méhében.
12. A magyar mondavilág Hadak útjának hívja a Tejutat.
13. Prométheusz történetét a hatvanas években Mesterházi Lajos is megírta.
14. John Updike amerikai író egy kisvárosi tanár megpróbáltatása krónikájának szimbolikus szereplője Kheirón.
15. Zeneszerzők, akiket megihletett Prométheusz mítosza: Beethoven: Prométheusz gyermekei, Szkrjabin: A tűz költeménye, Liszt Ferenc: Prométheusz szimfónia
16. Nesszosznak hívják azt a kentaurt, akinek tette a romlást hozó ajándék jelképe.

II. A könyv

1. Kr. e. a 7. században Asszurbanipal ninivei könyvtárában több tízezer ékírásos agyagtáblát őriztek.
2. Jean-Francois Champollion francia tudós fejtette meg az ún. rosette-i kő feliratait.
3. Magyarországon a pergamenre készített nemesi kiváltságleveleket kutyabőrnek nevezték.
4. Az ókor leghíresebb könyvtárát a hódítók felgyújtották, leégett.
5. Anonymus szobra a Városligetben Ligeti Miklós
6. Az iniciálé díszes nagyméretű kezdőbetű, amelybe figurákat, jeleneteket festettek.
7. Koreában a 14. század végétől használtak először fémbetűket.
8. Mátyás király címerállata a holló (corvus).
9. Hess András nyomdász adta ki 1473-ban a Chronica Hungarorumot, az első latin nyelvű könyvet Budán.

10. Az Alföldi Nyomda napjainkban is működik, és többek között a Szépirodalmi Kiadó Magyar Remekírók sorozatát gondozza.
11. A Pesti Divat című lap segédszerkesztője Petőfi Sándor volt.
12. A Franklin nyomda elnökei Arany László, majd Gyulai Pál voltak Hunfalvy János után.
13. Sárközi György 1945-ben a balfi munkaszolgálatos táborban halt meg.
14. A Szépirodalmi Könyvkiadó lett a Révai Könyvkiadó jogutódja 1951-ben, az államosításkor.
15. Gyomán alapította 1882-ben Kner Izidor a nyomdáját
16. Az Egy könyvtár hétköznapjai című munka szerzője Kenyeres Ágnes.

MEGFEJTŐK:

**DEBRECZENY FLÓRA (ALL-GO), KOZÁNYI HÉDI (SZÍNE-JÁVA),
MÁTHÉ LŐRINC (HOPPÁ), MÁTHÉ ZSOSZÓ (MANNA),
OLTI DÓRA (ZOE), RESKA ZSOMBOR (HARIBÓ)**

GRATULÁLOK!

Csoncsi fotói

Dawson Áron fotói

Fáth Ádám fotói

Fekete Dóri fotói

Fekete Zsófi fotói

Iglódi Sári fotói

Komáromi Zsófi fotói

Krizsán Lili fotói

Lukács Laura fotói

Molnár Peti Miki fotói

Muhl Zsófi fotói

Pálos Kata fotói

Pivarnyik Balázs fotói

Roder András fotói

Takács Levi fotói

Tremmel Márk fotói

Valuska Gábor fotói

Fotó Alkotó Hétvége 2008 / válogatás

FAH
2008

FOTO ALKOTÓ HÉTVEGE

DECEMBERI forduló

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2009. JANUÁR 12.

I. Korunk hőse – Melyik kié? (30 pont)

Kinek melyik művében szerepelnek a következő regényhősök?

Köpe Bálint, Kárász Nelli, Busó János, Rév Orsolya, Enchs Eszter, Hábettler János, Abed, Angi Vera, J. Nagy, Fabulya, Sebők Zoltán, Szirom tató, Bognár Vince, Budai, Makos Gábor

II. A Nyugat 100. évfordulója alkalmából az egyik nyugatos szerző, Kosztolányi Dezső áll a következő kérdések középpontjában. (21 pont)

1. A költő apja egy vidéki város gimnáziumának tanára, majd igazgatója volt. A várost – ahol maga Kosztolányi is született – több versében említi. Melyik ez a város?
2. 1921-ben jelent meg az a regénye, melynek főhőse egy római császár. Melyik ez a regény?
3. A regény németül is megjelent egy világhírű író előszavával. Ki volt az író?
4. Kosztolányi egyik versében eljátszik felesége keresztnévvel. Melyik ez a vers?
5. Az író egyik novellájában József Attila életének egyik különös epizódját dolgozta fel. Mi a novella címe?
6. Kosztolányi több írásában is megemlíti kutyáját. Egyik versének címe: ..... kutyám. Egészítsd ki a hiányzó részt!
7. Három Shakespeare-drámát fordított magyarra. Nevezd meg őket!
8. Esti Kornél rímei című versében több magyar és külföldi várost is megnevez. Melyek ezek?
9. A Hajnali részegség című versben megnevez egy budai utcát. Melyik az?
10. Úgy írom néked, kisfiam, e verset... kezdetű versének végén nevére nevezi akkor két éves fiát. Hogy hívják a fiúcskát?
11. Melyik kitűnő író – eredeti nevén Brenner József – volt Kosztolányi unokaöccse?
12. Az Édes Anna filmváltozatát ki rendezte? A főszerepet ki játszotta?
13. Két híres verseskötete címében is szerepel a panasz. Melyek ezek a kötetcímek?
14. Miért használta Kosztolányi egy időben a Lehotai álnevet?
15. Goethe és Poe egy-egy verséről írta legfontosabb fordításelméleti tanulmányait. Melyek ezek a költemények?
16. Öt novelláskötetének címe kezdődik B betűvel. Melyek ezek?
17. Egyik leghíresebb versét – melyet többen is megzenésítettek – egy pesti utcáról írta. Melyik ez a – Politechnikumtól nem messze húzóódó – út, és mi a vers címe?
18. 1918-19-ben szerkesztett egy folyóiratot Hatvany Lajossal, Karinthy Frigyessel és Tóth Árpáddal együtt. Mi a lap címe?
19. Egyik novellája szereplői: Kazinczky és Sárkány. Kik voltak a modellek?
20. Két kötetének címében is szerepel az a folyadék, amelyből Kosztolányi a zöld színűt kedvelte legjobban. Mik a kötetcímek?
21. Egyik regény- és drámatörődékét csak halála után évtizedekkel adták ki. Mi volt ez?

ENGLISH CORNER

Unfortunately, NOBODY sent us the correct solution to last month's quiz, so the English teachers had to eat the prize (a lot of the chocolate!!!).

But there's a new chance to win. Send the solutions to the Christmas quiz heckagi@poli.hu AND kрана@poli.hu

Christmas Quiz

1. Counting Rudolph, How many reindeer did Santa Clause have?
2. During Christmas, people traditionally exchange kisses under what object?
3. What peppermint snack do people use to decorate Christmas trees?
4. Who wrote the famous Christmas book, A Christmas Carol?
5. In How the Grinch Stole Christmas, what was the name of the Grinch's dog?
6. In the song The 12 days of Christmas, what gift was given on the fourth day?
7. What were Frosty the Snowman's eyes made out of?
8. What snack do people leave out for Santa?
9. In the book A Christmas Carol, who said „Bah Humbug!”?
10. In the Movie A Christmas Story, during Ralpy's dream, what causes him to go blind?
11. In the Elvis Presley song, what color of Christmas would he have?
12. In England, what Holiday takes place the day after Christmas?
13. What are the 2 most popular objects to go atop Christmas trees?
14. What is the name of the popular balet performed around Christmas time each year?
15. What was the first state to recognize Christmas as an official holiday?
16. Which State produces the most of the nations Christmas Trees?
17. In what year did Hallmark introduce its first Christmas cards?
18. What is the main course of the Christmas Dinner in The Grinch Who Stole Christmas?
19. In It's a Wonderful Life, how do they know when an angel receives its wings?
20. What 3 Ghosts visited Scrooge in A Christmas Carol?

Funny Christmas letters

1.

DEAR GOD,

I WOULD LIKE THESE THINGS:

- a new bicycle
- a number three chemistry set
- a dog
- a movie camera
- a first baseman glove

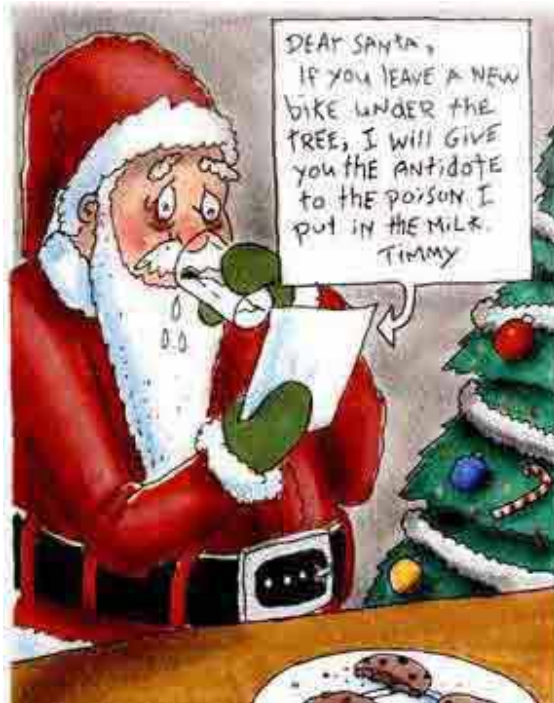
IF I CAN'T HAVE THEM ALL I WOULD LIKE TO HAVE MOST OF THEM.

YOURS TRULY,

ERIC

P.S. I KNOW THERE IS NO SANTA CLAUS

2.

Glossary:

antidote = ellenszer

poison = mérég

Odüsszeusz kalandja

A nap épp delelőjén járt, sugarai szemet vakítóan verődtek vissza a vízről. Sirályok röpködtek a magasban, káromgásuk messzire hallatszott. A képet idillinek is lehetett volna nevezni, de valami mégis elrontotta a természet gyönyörű összjátékát. Egy tutaj hanyódott a tengeren, deszkáit már csak a csoda tartotta egyben, vitorlája cafatokban lógott az árbocról. Utasa ruhái a sós víztől teljesen kiszikkadtak, és a ruhafoszlányok már csak itt-ott takarták a cserzett bőrű testet.

A hajónak már rég nem nevezhető vízi alkalmatosságon Odüsszeusz utazott. Már hat napja hanykódott a vízen, lelkiileg és testileg egyaránt összetörve. Haja csapzottan lógott az arcába, szeméből már rég kihunyt a reménynek még a szikrája is. Már csak egy dolgot tett. Imádkozott. Imádkozott istennőjéhez, Pallas Athenehoz, hogy mentse föl a földi élet nyűgje alól. Könnyörgései mintha meghallgatásra találtak volna. Hirtelen elsötétült az égbolt, a nap sötét felhők mögé burkolódzott. Villámok szelték át az eget. A viharfelhők szétváltak, és egy földöntúli fénnel ragyogó alak ereszkedett lefelé. Néhány méterrel a víztükör felett megállt, méltóságos lassúsággal szembefordult Odüsszeusszal, és zengő hangon megszólalt:

– Milyen okból akarod feladni az életedet?

Odüsszeusz arcán szomorú mosollyal válaszolta:

– Hát nem világos, istenek küldötte? Szeretteimtől tizenhét éve távol vagyok, fiam lassan már felnőtt sorba lép, feleségem, ha követte szavamat, már jó ideje egy szerencsés férfi oldalán éli életét. És ha ez még nem volna elég, felelős vagyok számtalan jó emberem haláláért, és én is a halál küszöbén járok már. Oly nagy kérdés lenne hát, hogy meggyorsítsátok a vég eljöttét?

– Rendben van. Múltbeli tetteidért, amikkel nagy szolgálatot tettél az isteneknek, kiérdemelted, hogy cserébe teljesítsük kívánságodat. De szólok, az Olümposz kapujában még lehetőséged lesz átgondolni elhatározásodat.

Végszóra emelkedni kezdtek. Sebesen távolodtak a tutajtól, és a felhők közötti résen át elrepültek az istenek hegyére. Leszállás után Odüsszeusz azt vette észre, hogy minden fáradtság elszállt a testéből, és teljesen kipihenten tud mozogni. Mielőtt megemlíthette volna a dolgot, a követ megelőzte.

– Hadd mutakozzok be. Hermész vagyok, az istenek küldönce, és az utazók és útonálló istene. Az oka pedig, hogy itt nem érzed a fáradtságot, az, hogy ez a hely az istenek lakhelyének közelében van. Itt mindig kipihent vagy.

Rövid séta után megérkeztek egy kapuhoz, ahol egy pajzsos és lándzsával felszerelt, fején sisakot viselő nővel találkoztak. Odüsszeusz amint megpillantotta, azonnal a földre borult. Az istennő (aki Athéné volt) halványan elmosolyodott, majd szólásra nyitotta száját:

– Emelkedj fel! Bepillantást engedek az istenek tükrébe, melyben láthatod szerette-

idet és az életet, amit hátra akarsz hagyni. Lehetőséged nyílik még egyszer és utoljára átgondolni a döntésedet.

Egy kőtárhoz vezette Odüsszeusz. A kristálytisza vízbe pillantva meglátta saját tükörképét, egy darabig figyelmesen nézte, és már épp fordult volna vissza, amikor az arckép hirtelen szertefoszlott, és helyét egy partszakasz vette át. A parton egy szegény halász tartott a szebb napokat látott faluja felé. A házak düledezve álltak, az asszonyok lerongyolódott ruháikban próbáltak valami ételszerűt összeütni, miközben a gyerekek halcsontokról rágcsálták le a megmaradt bőrdarabokat. A kép hirtelen váltott, és Odüsszeusz legnagyobb meglepetésére Pénélopét látta. Az asszony egy szemfődelet szőtt, miközben az udvaron részeg kérők dorbézoltak. Elszőrnyedő arccal pillantott fel a tálból, és Athénére nézett.

– Ez történik most Ithakában. Feleségedet kérők ostromolják, de ő reménykedik a visszatérésedben. Fiad, Télemakhosz kitartóan keres téged, néped pedig romlásba dőlt. Azt tanácsolom, hogy térj vissza Ithakába, számolj le a kérőkkel, és mentsd meg népedet.

Odüsszeusz a látottaktól teljesen megrökönyödve csak bólintani tudott. A hegy távolodni kezdett, és hirtelen minden eltűnt. Mire magához tért, a nap delelőn járt, sirályok keringtek az égen, és közeledő léptek zaja hallatszott...

Peitli Ádám Színe-JáVa

Erdő, mező

Sötét volt és odakint zuhogott az eső. Egenletesen kopogott az ablakon. Üres volt már az emelet, az íróasztalok szerény – íróasztalnak kijáró – álmukat aludták. Cseppet sem várták vissza görnyedt hátú, öltönyös gazdáikat. Szívesen szétdobálták volna a gondos kézzel összerendezett automatakávészagú íráshalmokat, de ők csak íróasztalok voltak, és nem volt karjuk, amivel rendetlenkedhettek volna. A gemkapcsok fejében is gyakran megfordult, hogy a sok hajlítgatásért cserébe eleresztik a bordáik közé szúrt tucatszati lapot, de ezek csak hiú ábrándok voltak. Ugyanolyan jól tudták, mint az íróasztalok, hogy hősies lázadásuk eleve halálra ítéltetett, s ezért a nekik jutott kevés időt cselszövések helyett inkább alvásra fordították. Egy íróasztal volt csak, aki még nem aludt.

Nem volt elég, hogy az ablaktól messze, a sarokban lakott, de el kellett viselnie a rajta ülő monitor bamba berregését, a billentyűzet izgága kattogását, az olcsó parfüm- és kávészagot. És ami a legjobban zavarta, az a gazdája volt. Ez a szürke hivatalnok, akinek most, péntek este fél 11-kor is bent kellett ülnie az irodában. Fáradhatatlanul gépelte a jelentést, amivel mindig késésben volt. A hivatalnok boldogtalan volt. Nem úgy volt boldogtalan, mint az irodában dolgozó többi férfi, akiket olyan dolgok aggasztottak, hogy túl sokat fogyaszt a kocsijuk, hova menjenek nyaralni, vagy hogy túl kicsi a feleségük melle, de a szeretőjük nem tud főzni. Nem, a hivatalnok vállát sokkal súlyosabb gondok nyomták. Rab volt saját gátlásainak börtönébe zárva. Sok mindentől félt. Félt a főnökétől, aki – bár mindig kedves volt vele – azt a benyomást keltette, hogy

szívből gyűlöli őt. Félt attól, hogy dugóba kerül, és nem éri el időben az úti célját. Félt ezen kívül a ritka betegségektől, a korai öregedéstől, a csúnya emberektől, a kutyáktól, a sötétől, de mindenekelőtt a legjobban attól félt, hogy a felesége elhagyja.

A felesége gyönyörű nő volt. Hullámos barna haja válláig ért, átható barna szeme tele volt étellel, és huncut mosolya még a legkeményebb szívű embert is meglágyította. Nagyon szerette a feleségét, és dolgozott, amikor csak tudott, hogy a nő semmiben ne szenvedjen hiányt, mert tudta, hogy a felesége magasabb körökbe való, és neki mindent meg kell tennie, hogy ne váljon számára érdektelenné. Elkeseredett, kitartó szerelemmel szerette, s fejében végig ott motoszkált, hogy a nő jobbat érdemel, ezért még többet dolgozott és még kevesebb időt töltött a feleségével. A nő is szerette a férfit, mindennél jobban, őszintén, de az évek során az oly huncut mosoly – amibe a férfi annak idején beleszeretett – egyre ritkábban ült ki szép, szabályos arcára. A férfi észrevette felesége boldogtalanságát, és rájött: évek vagy talán csak hónapok kérdése, és elhagyja. Szörnyű felismerése után annyit túlórárt vállalt, amennyi a világegyetem elfogadott szabályai szerint nem is volt lehetséges, a nap huszonnégy órájából huszonötöt a munkahelyén töltött.

Mindeközben egyre többször kalandozott el a figyelme és gondolt arra, milyen jó volna itt hagyni az irodát, a várost, az ismerőseit, még a feleségét is. Beköltözni egy végtelen sűrű erdőbe, ahova nem hallatszana be a város mocskos zaja, nem kellene látnia a minden reggel munkába toporgó öltönyös rabszolgákat, akik a

számzárás aktatáskájukban hordják a személyiségüket, már ha van nekik. Az erdőben nem háborgatná senki, főleg nem a főnöke, leélhetné az életét csendben, tökéletes nyugalomban, egyedül. Igen egyedül, egy feleség nélküli világban, ahol nem tör rá percről percre a hisztérikus félelem, hogy idegen férfi markolja kedvese tökéletes combjait, s érinti mindig szemérmesen eltakart dús kebleit. Nem, ott az erdőben csak azzal kéne törődnie, melyik madár dalát tanulja meg először, melyik fára másszon föl, hogy aztán amerre néz, ne lásson mást, csak dús zöld lombokat és bölcs, délceg hegyeket. Hányszor, de hányszor élte bele magát ebbe az álomba, és mindannyiszor egyre erősebb hullámokban tört rá a félelem, hogy míg ilyen álmokat kerget, valaki épp a feleségének udvarol, hogy elvegye tőle és soha vissza ne adja. Ilyenkor általában felhívta a feleségét és elmondta neki, hogy szereti, még mindig.

Most is így tett. Füléhez emelte a kagylót és remegő kézzel tárcsázott. Kicsöngött egyszer, kétszer, háromszázszor, de senki nem felelt. A másodperc töredékrésze alatt eluralkodott rajta a pánik. Letette a kagylót és idegességében nekiállt rendezgetni az asztalán lévő tárgyakat. Ismét tárcsázott, de a nyugtató, bársonyos hang nem felelt. Lecsapta kagylót, és míg idegességében újra papírjaihoz nyúlt, lelki szemei előtt látta, ahogy valamelyik kollégája – mondjuk az, amelyik a múlt héten jött és mindig zsidós vicceket mesél – gyengéden csókolja az ő kedvese nyakát, és a nő élvezi, jobban, mint vele bármikor. Harmadszor már nem tárcsázott, fölkapta a kabátját és a lifthez rohant. Megnyomta a gombot és már bent is állt az általa oly gyűlölt zenélős liftben. Olyan erővel nyomta meg a földszint gombot, hogy az ujjja kis híján lyukat ütött a lift oldalába. A nyolcadiktól a földszintig az út pontosan tíz másodpercig tartott, tudta, mert lemérte. Gyakran számolt meg dolgokat idegességének levezetéseképpen. Becsukta a szemét és számolni kezdett: egy-kettő-három... Későn kezdett számolni, nyolcnál már nyílt az ajtó, és ő rohant keresztül az irodaház előcsarnokán, ki az épületből. Nem köszönt a portásnak, és ezúttal nem is furdalta a lelkiismerete. Nem is rohant, szinte repült a kocsijáig. Utálta a kocsit, csak azért volt autója, mert a kollégáinak is volt, és mert megtehetette. Már nyitotta az ajtót, mikor hirtelen megtorpant. Nem mehet haza. Nem tudná elviselni azt, amit látna. Felesége kéjben fürdő testét, amint egy idegen férfi vonaglik rajta. Ott halna meg fájdalomában.

Becsapta a kocsiajtót, döntött. A metró felé vette az irányt. Nem vett jegyet, miért is vett volna, a mozgólépcsőnél nem

trónoltak sörhasú, borostás, pálinkaszagú, mindig elégedetlen ellenőrök. Senki se állt a mozgólépcsőn, s talán éppen ezért fúrhatta be magát agyába az ördögi gondolat. Azt tesz, amit akar, neki már úgymint mindegy. Összeszedte minden bátorságát, és megnyomta a STOP gombot. A mozgólépcső fájdalmas nyekkenéssel megállt, ő pedig egy új, rég várt élménnyel gazdagodva rohant le a már nem mozgó lépcsőn. Mikor leért az állomásra, még hallotta a szitkozódó forgalmi ügyeleteset, akinek miatta félbe kellett szakítania péntek esti keresztrejtvényfejtését. Az állomás sötét volt és kihalt, csupán egy részeg hajléktalan fetrengett testnedveiben az egyik padon. A hivatalnok megszokásból odadobott neki pár forintot, amitől a hajléktalan magához tért és irdatlanul elkezdett káromkodni. A hajléktalan olyan önkívületi állapotba került az elfogyasztott olcsó bor, saját testszaga és szaftos káromkodásai hatására, hogy félelem nélkül megtámadhatta volna a hivatalnokot, ha nem lett volna túl részeg ahhoz, hogy megálljon a lábán, és ha nem jött volna a metró, ami már röpítette is tovább a hivatalnokot.

A metrókocsiban rajta kívül csak egy fiatal pár utazott, akik olyan hevesen csókolóztak, hogy félő volt, bekapják

egymás fejét. Megpróbált nem a feleségére gondolni, de egyre csak az a kép járt a fejében, hogy benyit az ajtón és ott tatálja a feleségét egy idegen férfival meztelenül. Űlt fesengve és hallgatta, ahogy a metró visítva utat vág magának az éjszakába. A következő megállóná felszállt egy vén cigányasszony, aki nem élve az üres szerelvény adta lehetőségekkel, leült a férfi mellé. Hörgött és krahácsolt, élete utolsó pár évét annak szentelte, hogy a hetven év alatt a tüdejébe gyűlt kátránytól megszabaduljon. Olyan volt, mint az összes többi öregasszony, aki már csak azért él, hogy a metrón vagy a villamoson ülve szörnyen köhögjön és magában beszéljen. A cigányasszony is – két túlvilági hangokat idéző köhögőroham között – magában beszélt, de a hivatalnok nem értette mit mond, mert az asszony lováriul motyogott. Két-három megállón keresztül hallgatta a cigányasszony értelmetlen beszédét, mikor hirtelen a vállára tette kezét és felé fordította fejét. Két különböző tengelyen forgó, aszott szeme mindenre nézett, csak a hivatalnokra nem. Azt mondta:

– Ne menekülj a szarba, mert olyanán lesz, mint ő.

Még egyszer utoljára köhögőrohamot kapott, majd a következő állomásnál, ocsmányul káromkodva leszállt. A hivatalnok immár olyan lelkiállapotba került, hogy csepet sem rázta meg a cigányasszony intelve. Még ha érdekelte volna, akkor sem lett volna ideje töprengeni rajta, mert a metró megérkezett a buszpályaudvarhoz, és a hivatalnoknak mennie kellett.

A pályaudvar várócsarnokában kinézte azt a buszt, ami a lehető leghamarabb indult, és a lehető legmesszebb vitte a várostól. Megvette a jegyét és leült az egyik padra. A busz indulásáig volt még egy

kis idő, megint a feleségére gondolt, de ezúttal tiszta fejjel hosszú órák vagy talán évek óta először. Mi van, ha a felesége már aludt, amikor felhívta. Mi van, ha alapáltalán fél évek óta? Nem, a felesége túl szép és világi nő ahhoz, hogy beérje az ő nyomorúságos szerelmével. Biztosan szeretőt tart, igen, évek óta szeretője van, és azért bánatos, mert ritkán találkozhat vele. De lehet, hogy ha megerőltetné magát, még visszafogadná, és újból olyan boldogok lennének, mint amikor feleségül vette. Újból végiggondolta az egészséget. Most már túl messze jutott, nem fordulhatott vissza. Igazából nem is akart visszafordulni. Ha visszamenne, kezdődne minden előlről. Nem akarta ezt, az erdőbe vágyott, jobban, mint valaha.

Felszállt a buszra és leült. A busz mellett diszkóból hazaigyekvő fiatalok kis társasága sétált el, a nyitott ablakon át rövid ideig hallhatta, miről beszélgetnek.

– Hé, Tomi! Az ember tud épét hányni? – kérdezte az egyik kisebbik fiú.

– Nem, te csicska! Azt csak az orvosok szokták mondani. Igazából nem lehet – felelte gorombán egy idősebb.

– De Tomi! A Peti egy bulin állítólag kihányta az epéjét – erősködött a kisebbik.

– Ja, hát a Peti tényleg kihányta az epéjét.

– De hát azt mondtad...

– Kussolj, Golyó! – vágta rá kórusban a többiek és röhögve eltűntek a sötétségben.

Ebben a pillanatban bőfögve, rőfögve elindult a busz egyetlen utasával a világ végére. A hivatalnok legalább is reménykedett benne, hogy a busz a világ végéig meg sem áll. Omladozó kis családi házak mellett csörtetett el. Ezekben a házakban benne volt a külváros minden ocsmány-

sága. Bár többségük nagyon öreg volt, lakóik kínosan ügyeltek rá, hogy arra járó emberek minél szebbeknek lássák a rohadó falakat. Annyi pénzt mindenki összekapart, hogy az épületek utcára néző oldalát új festékekkel kisminkelje. De ez a nem túl olcsó álca sem tudta elrejtetni a házak ötvenéves ráncait. Ráncosak voltak a házak, mert beleöregedtek a lakóikba, az alkoholistákba, a családi gyilkosokba, abba, hogy bordélynak használják őket. Most is állt néhány prostituált az út szélén, de a hivatalnokot – aki tudta, mi az igazán szép – nem verték át az olcsó, túlzó púderrel. Olyanok voltak ezek a nők, mint a házak, amik előtt álltak: messziről csinosak, de közelről öregek és csúnyák.

A busz továbbtrappolt. Elhagyva a várost az út két oldalát egyre sűrűbb erdő szegélyezte, és a hivatalnok érezte, hogy mindjárt megérkezik oda, ahova mindig is vágyott. A következő megállónál leszállt. A megállót képező palaépítmény két falu között, az erdő szélén állt. Úgy érezte, hazaérkezett. Amerre nézett, erdőt látott. Úgy döntött, nem vár, most elfoglalja új otthonát. Elindult, ment, ment, egyre mélyebbre hatolt a sűrű erdőben, míg végül oly mélyen volt már, hogy nem hallotta a néha elzúgó autók motorhangját, nem látta a betegesen pislákoló fényszórójukat. Ott állt egyedül a rengeteg közepén, és már nem gondolt többet a városra, a feleségére. Valami megváltozott. Félelem kezdett felkúszni a lábszárán, majd a mellkasán, míg végül elérte a szíve legmélyét. Ez nem az a jól ismert félelem volt, ami napjában többször is rátört, ez most valami más volt, valami igazán sötét, gonosz félelem. Ráébredt, hogy ez nem az a barátságos, meseszerű erdő, ahová mindig is vágyott, hanem egy gonosz;sötét

nyirkos hely, ahol minden bozótban egy halálos csípésű csúszómászó lakik, és ez a csúszómászó nem a feleségét akarja elhódítani, hanem őt akarja megölni, hogy a húsából jóllakjon.

Futni kezdett, úgy érezte, az életéért fut. Olyan érzés volt, mint amikor kisfiú korában a társasház hatodik emeletén fölkapcsolta a lépcsőházi lámpát és lélekszakadva rohant lefelé, kettesével ugorva át a lépcsőfokokat, hogy még világosan érjen le. De mire a második emeleti lépcsőfordulóhoz ért, mindig kialudtak a fények, és akkor megtorpant, körülvette a sötétség, nem mert továbbmenni. Ilyenkor az anyja mindig fölkapcsolta a lámpát és megmenette őt az éjszakától és mindentől, ami benne lakik. De az anyja rég meghalt, a sok ital kikezdte a máját, nem maradt senki, aki világosságot gyűjtson. A távolban fényt látott és ösztönösen abba az irányba kezdett futni, de három lépés után a talaj kicsúszott a lába alól, elesett, beverte az állát és zuhanni kezdett. Nem tudta, hova, nem is érdekelte már.

Mikor földet ért, érezte, hogy körülötte folyik valami, és a ruhája is átnedvesedett. Először azt hitte, hogy a vére az. Végigtapogatta magát: minden testrésze épségben volt, csak az álla szakadt fel egy kicsit. Miután magához tért a sokkból, az első dolog, ami eljutott az agyáig, hogy pokolian bűdös van és minden tagja sajog. A bűz kezdett elviselhetetlenné válni, nem kapott levegőt, elájult.

Eközben egy takaros belvárosi lakásban egy aggódó feleség szép lassan álomba sírta magát, miközben azon gondolkodott, mikor romolhatott meg ennyire a házassága, hogy az amúgy mindig betegesen pontos és rendszerető férje se szó se beszéd eltűnik és még a mobilját se veszi

föl. Nem is hívta, pedig máskor napjában többször is felhívja. Keservesen zokogott, arra gondolt, milyen borzasztó lenne, ha soha többet nem láthatná szeretett férjét. Bár nem volt vallásos, elrebegett egy néma imát, hogy bárhol is van most férje, ne essen baja és térjen vissza hozzá.

A hivatalnok szép lassan magához tért. Nem tudta megállapítani, hogy mennyi ideig lehetett eszméletlen, mert a hely, ahol feküdt, ugyanolyan bűdös és sötét volt, mint amikor elájult. De egy ponton halovány fény sugarát tört be a helyiségbe. A kerek nyílás fényénél jobban szemügyre vehette a környezetét. Rögtön felismerte a bűz forrását. A förtelmesen hömpölygő dögszagú barna lé, amiben feküdt, nem volt más, mint ürülék. A városiak ürüléke, amit – miután elhagyta agyonzabált testüket – rázúdítottak milliónyi csatornájukkal a városon kívül lakókra. A városiak többsége nem is tudta, vagy ha tudta, nem akart belegondolni, hogy a mocska abban a folyóban köt ki, amit ő, a városlakó szépnak lát, de mire a folyó elhagyja a várost, magával viszi annak minden szennyét és ráontja a folyó mellett lakó emberekre, akiknek el kell viselniük, mert nem tehetnek mást...

És most neki is el kellett viselni a bűzt, nem tehetett mást. Foglyul ejtette ez a lüktető artéria, és minden ocsmányságával azon volt, hogy soha többé ne eressze. A hivatalnok föltápáskodott, végignézett magán. Olyan volt, mint a hajléktalan, bűdös, csapzott, a ruhája mindenütt kiszakadt, alig ismert magára. A csatorna nyílásán át láthatta az erdőt, ami most sokkal barátságosabb volt, mint amikor ide érkezett. Lábujjhegyre állva épphogy elérte a nyílás peremét. Minden erejét megfeszítve, pokoli fájdalmak közepette

fölhúzta magát és kikászálódott a csatornából. Sajgó tagokkal nagy nehezen elindult. Hamarosan egy tisztásra ért, olyan helyre, amiről mindig is álmodott. Szép volt, derűs, világos, meleg. Elcsigázottan lefeküdt a fűbe, lehunyta szemét és elaludt.

A felesége várt, napokig, hetekig. Sokáig várt, de férje soha nem tért vissza. Az asszony nem értette, nem tudta felfogni, miért hagyta el. Bánatosan, magányban

öregedett meg. Várt az íróasztal is, de gazdája nem jött. Nem bánta, jobb volt így neki. Új gazdát kapott, aki vidám volt, jó kedélyű, és soha nem maradt benn késő estig.

A hivatalnok meghalt, egy férfi temette el, aki az erdőben élt egyedül, boldogan. Soha senki nem látta, egész nap énekelt, az erdőt járta meztelenül...

Pivarnyik Balázs, ADSL

Aranyképek

- 3rom
- alexandris
- alexandrinus = minden 6. szó cenzúrázva
- Isteni közbeszólás (mint eposzi kellék)
- Ez egy érdekes csavar.
- Felfedi kivoltát...
- Az istenek saját kezűleg befolyásolják az eseményeket.
- Laiosz megszüli Oidipuszt.
- Akhilleusz diadalmat akar aratni.
- Akhilleusz azért akar meghalni, hogy halhatatlan legyen.
- A részlet tárgya: a küklopsz reggeli tevékenységei
- Odüsszeusz csőbe húzza a küklopszot.
- Pénelopé ahhoz megy hozzá, aki felaljazza Odüsszeusz íját.
- A bizalmas kiváltja a monológokat a szereplőből.
- Egy vadászatban egy sebzett vadkan halálra gázolta.
- Pernelle asszony performance-a után a nagybácsi próbálja Orgont visszatéríteni a józan ész útjára.

Tartalom

IT-jegyzőkönyv.....	2
Iskolabírószági határozatok.....	6
Sporthírek.....	9
Írorszáiban járt Bíró Ágota.....	10
Németh Barbara belfasti élményei.....	12
Barta Géza: táncszimbolika.....	14
Afterparty Barta Géza szemével.....	17
Irodalmi háziverseny.....	19
Angol sarok.....	22
Odüsszeusz hazatér Peitli Ádám szerint.....	24
Pivarnyik Balázs erdőn is, mezőn is.....	26
Aranyköpések.....	31

KEDVES POLIGRÁF-OLVASÓK!

MEGLEPETÉSEKBEŒ GAZDAG,

FEHÉR KARÁCSONYT

ÉS ÉLMÉNYTELI

KÉTEZER-KILENCET

KÍVÁŒOK

SZERETETTEL

A SZERK.

***

Az fényképet a
FOTÓALKOTÓ HÉTVEGE
részteveői készítették
(A közreműködők nevét lásd
a 20. oldalon!)

Kösz!

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Kalina Yvette

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító mőhelyében